

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 d'octubre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia petició de citació del 03-10-2016, per escrit de data 04-11-2016, la representació processal de la societat XXX SA, i de la companyia XXX va formular demanda en reclamació de quantitat a tramitar pel procediment civil abreujat contra la Sra. A. S. i la companyia XXX, SA, demanant la seva condemna solidària a abonar, a la segona la quantitat de 1.152,20.-euros, i a la primera la quantitat de 150.-euros, amb els interessos legals, així com a la totalitat de les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- Per escrit del 16-12-2016, la representació processal de la Sra. A. S. i de la companyia XXX, SA, es va oposar a la demanda sol·licitant la seva absolució, tot i formulant una demanda reconvençional en el sentit de condemnar l'adversa a pagar-li l'import de 482,68.-euros més els interessos legals, el tot amb imposició de les costes a la part agent i defenent reconvençional.

III.- Per Sentència de data 16-04-2018, l'Hble. Tribunal Unipersonal va decidir:

*“Desestimar íntegrament tant la demanda principal interposada per XXX, SA. i XXX contra la Sra. A. S. esposa P. i la cia. d'assegurances XXX, SA. (XXX, SA.) com la reconvençional interposada per aquestes darreres contra les dues primeres, havent de condemnar les parts agents principal i reconvençional en costes judicials per la regla del venciment objectiu introduïda per l'Emperador Zenó: "Victus fert expensas" (Cod. 7, 51, 5), excloent tanmateix de les mateixes **únicament** respecte de l'agent reconvençional els honoraris d'advocat i procurador, a acreditar en període d'execució de sentència.”.*

IV.- Contra aquesta resolució, ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la companyia XXX demanant la seva revocació íntegra i que es dictes una nova estimant les seves pretensions tal com formulades en primera instància, amb imposició a les defenents de les costes judicials inclosos els honoraris devengats per la intervenció d'advocat i de procurador, en les dues instàncies.

La representació processal de la societat XXX, SA, sol·licita la revocació de la sentència d'instància en els termes del recurs de la companyia XXX.

La representació processal la Sra. A. S. i la companyia XXX, SA, sol·licita la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència recorreguda, amb imposició de les costes a l'adversa, tot i sol·licitant que es declari el dret de la Sra. S. a percebre l'import reclamat per 482,69.-euros.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat establert que va tenir lloc un accident de la circulació el dia 22-01-2016, entre el vehicle, XXX propietat de la societat XXX conduït pel Sr. U. D. i assegurat prop XXX, i el vehicle XXX conduït per la seva propietària, la Sra. A. S., qui té com a companyia asseguradora la companyia XXX, SA.

La sentència d'instància ha considerat que l'únic responsable del sinistre era el conductor del vehicle XXX pel fet d'haver tallat el pas a l'altre vehicle infringint les normes de circulació per una rotonda.

Tanmateix no va donar lloc tampoc a la demanda reconvençional per no haver les parts demandants reconvençionals acreditat el seu perjudici.

II.- La part recurrent s'alça en contra de la conclusió del Tribunal donat que, al seu parer, el mateix no ha fet una deguda valoració de les proves en relació a la mecànica de l'accident. Considera que les proves en autes haurien de portar a considerar que la responsabilitat recau sobre la Sra. A.S. qui no hauria respectat la preferència de pas.

Argumenta en resumit que la topada no es va produir a la rotonda, sinó just a la intersecció existent per entrar al camí de Casa del Quart, una volta ambdós vehicles havien abandonat la rotonda i un cop fora del punt rodo, en un lloc on hi ha un sol carril de circulació, el vehicle de la societat XXX, SA, va començar a fer la maniobra de gir vers la dreta, moment en que es trobava sent avançat per la dreta pel vehicle conduït per la Sra. S. ; que el tribunal, fonamentant-se únicament en la circulació a la rotonda, no ha tingut en compte que l'accident no es va produir a la rotonda sinó una cop els vehicles ja l'havien abandonat i havien circulat uns quants metres més ; que la sortida de la rotonda en direcció de Pal és d'un únic carril, el vehicle de la societat XXX, SA, es trobava circulant davant del vehicle conduït per la Sra. S. qui estava avançant per la dreta al vehicle marca Mercedes ; que els danys als vehicles demostren que el vehicle XXX realitzava un avançament indegut per la dreta i l'informe de contrapart situa els danys a la part esquerra del vehicle de XXX, SA, però això és impossible, i finalment que el conductor del XXX no va realitzar cap canvi de direcció indegut, envaint el carril

de circulació per on circulava l'adversa per quant en aquell indret únicament hi ha un carril de circulació, trobant-se més avançat el Sr. D..

Però aquests arguments no es poden estimar i compartim l'encertada motivació del tribunal Unipersonal sobre la dinàmica de l'accident i la conclusió que el responsable n'és el Sr. D..

El primer que cal destacar és que els conductors no van establir cap declaració amistosa establerta de manera contradictòria o que en tot cas cap de les parts la va aportar als autes.

Malgrat insistir la part recurrent sobre el fet que els dos vehicles ja havien deixat de circular per la rotonda, el que apareix és que, tot i estant maniobrant per deixar-lo, encara s'hi trobaven desplaçant. El vehicle XXX circulava per l'esquerra (interior) i el vehicle XXX per la dreta (exterior) ja que dit giratori compta amb dos carrils. La topada es va produir a la sortida de la rotonda però dins de la rotonda i no pas quan els vehicles l'havien abandonat definitivament.

Per tant, és amb bon criteri que el tribunal ha aplicat les normes de circulació relatives als giratoris i la jurisprudència de la Sala al respecte.

Pel que fa als testimonis invocats per la recurrent, són insuficients per establir la seva versió.

En efecte, va aportar tres declaracions escrites i de les tres una és la del propi Sr. DAESSLE, el conductor implicat i assalariat de la societat XXX

Els dos altres, la Sra. B. i el Sr. A., no van precisar en quines condicions havien pogut ser testimonis de l'accident ni llur relació amb les parts. En fase probatòria només s'ha pogut localitzar al Sr. A..

És només en aquest moment que aquest darrer ha precisat que era també un treballador de XXX i que era acompanyant en el vehicle XXX.

Ara bé, les seves manifestacions no permeten acreditar que l'accident va tenir lloc fora de la rotonda, sobretot quan el mateix ha realitzat un dibuix del sinistre on es veu que els dos vehicles es trobaven dins del giratori al moment de la topada.

A més a més, en el correu electrònic que va enviar el 29-01-2016, el representant de la companyia XXX va indicar clarament que l'accident *“succeeix abans de sortir de la rotonda (no al sortir segons la versió del vostre client)”*.

Quant al fet, reconegut per l'altra part, que el vehicle XXX anava més avançat, no es veu en que correspondria a un avançament prohibit i no a la possibilitat de circular pel seu carril del giratori.

El fet de posar l'intermitent, com ho hauria fet el conductor del XXX ja que volia sortir per dirigir-se vers l'aparcament situat a la dreta, està destinat a prevenir als altres usuaris de la maniobra però no canvia les normes de circulació relatives a la prioritat de pas a dintre d'una rotonda i no dona cap prioritat.

Quant als danys als vehicles, al costat dret de la part davantera (trencament para-xocs, far frontal, parafang) del XXX i al costat esquerre de la part darrera del KIA (rallades longitudinals del final de la porta fins al nivell de la roda, amb trencament del plàstic de la roda esquerra darrera, sense enfonsament de la xapa) no són incompatibles amb la versió de la Sra. S. i més aviat la confirmen.

Tals elements desvirtuen les afirmacions i interpretacions del pèrit de part intervingut a petició de la companyia XXX.

En aquestes condicions, no es podia donar lloc a les pretensions de l'agent i la seva demanda s'havia de desestimar, decisió que confirmem per tant, desestimant íntegrament el recurs.

La part defenent, demandant reconvençional i ara recorreguda no va formular cap recurs d'apel·lació.

Argumenta que no ho va fer perquè la suma reclamada per ella és inferior a 600.-euros (482,69) però que aquest *“motiu formal”* no impedeix la Sala de constatar que, contràriament a les consideracions del tribunal, la Sra. S. tenia legitimació per reclamar els danys soferts i que no era necessari produir una factura de reparació per acreditar el perjudici.

Així, sol·licita que es confirmi la sentència però declarant el seu dret a percebre l'import de 482,69.-euros i imposant a l'adversa les costes de primera instància.

Però, el que pretén aquesta part és la modificació del pronunciament desestimatori de la instància pel que fa a la seva demanda i la obtenció al seu lloc d'un pronunciament equivalent a una condemna, així com la modificació de la resolució d'instància sobre les costes en relació a la seva demanda. Val a dir que busca els mateixos efectes que un recurs d'apel·lació.

Ara bé, l'article 8 del Decret dels Veguers del 4 de febrer de 1986 (article 85 LTPJ) disposa que, pel que fa al procediment de mínima quantia, la sentència només serà apel·lable davant el Tribunal Superior de Justícia d'Andorra quan la quantia del litigi sigui superior a 100.000 pessetes (601.-euros).

Mitjançant aquesta disposició, el legislador del 1986 confirmat posteriorment amb la LTPJ del 1993 ha volgut fer impossible el recurs d'apel·lació en contra d'una sentència pronunciada sobre una reclamació d'un import limitat i no es pot vorejar aquesta prohibició aprofitant la presentació d'un escrit de contesta als greuges que la contrapart ha presentat en el marc del recurs d'apel·lació que aquesta darrera ha pogut presentar en relació a la seva pròpia demanda.

Per consegüent, no ens podem pronunciar sobre aquest aspecte de la sentència d'instància.

Per tot l'exposat s'ha de confirmar íntegrament la sentència.

IV.- La desestimació del recurs determina la condemna de la part recurrent a pagar les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la representació processal de la companyia XXX, contra la Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal, secció civil, de data 16-04-2018, que confirmem íntegrament ;

IMPOSAR a la mateixa companyia les costes judicials de segona instància, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-